

hodnoty k 1. březnu 1919. Bylo proto na berním úřadě, by nejpozději při rozvrhovém roku předložil doklady, že tu jsou uvedené předpoklady, by přihlášená dávka z majetku byla přikázána. Toho neučinil, nebylo proto lze k nejasné a nedoložené přihlášce přihlížeti a dávku z majetku přikázati. Přikázal tudíž rekursní soud částku 9782 Kč, připadající na tuto opozděně přihlášenou dávku, neprávem. Slušelo se i ji z celkové částky bernímu úřadu soudem prvé stolice přikázané vyloučiti a rozvrh částky takto uvolněné a připadající věřitelům na prázdno vyšedším uložen podle §§ 233 a 234 ex. ř. soudu první stolice.

Čís. 5207.

Při řešení otázky nezabavitelnosti dle řu 251 čís. 6 ex. ř. nepřichází v úvahu vlastnictví povinného; rozhoduje, zdali dlužník věci ve své živnosti skutečně v době výkonu exekuce (prozatimního opatření) používal.

(Rozh. ze dne 13. srpna 1925, R I 668/25.)

Richard P. navrhl, by byly z prozatimního opatření vyloučeny věci, jichž potřebuje k provozu své živnosti. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal.

D ů v o d y:

Rekursnímu soudu nelze přisvědčiti, pokud míní, že rozhodnutí, zda jde skutečně o předměty ze zásahu prozatimním opatřením vyloučené podle §§ 251 čís. 6 a 380 ex. ř., brání dosud nevyřešená otázka, ve sporu podle řu 37 ex. ř. uplatněná, komu ony předměty náležejí vlastnický. Při řešení nezabavitelnosti nepřichází vlastnictví povinného v úvahu. Jest tedy nerozhodno, zdali řečené předměty náležejí manželce povinného Antonii P-ové, nýbrž rozhoduje, zdali povinný předmětů těch ve své drobné živnosti ku jejímu osobnímu výkonu skutečně používal. Dovolací soud však nemůže vyhověti návrhu na změnu rekursního usnesení. Pro posouzení zabavitelnosti podle řu 251 čís. 6 a 380 ex. ř. je rozhodující doba, kdy bylo vykonáno prozatimní opatření. V této příčině je závažno, že bylo tvrzeno, ale nebylo vyšetřeno, že v řečené době odpůrce své drobné živnosti již nevykonával, že se dalšího provozu vzdal, že ani dílny neměl, a že všechny předměty, o které jde, byly již uloženy v bednách. Bude tedy potřebí, by tato okolnost byla vyšetřena. V druhé řadě bude přicházeti v úvahu, že bylo popíráno, že odpůrce je drobným živnostníkem, chráněným předpisem řu 251 čís. 6 ex. ř. Po této stránce sluší uznati, že pro závěr, že šlo o drobného živnostníka, není ve zjištěních nižších soudů opory. Jmenovitě není této opory ve znaleckém posudku, který zdurazuje, že při dílně pro opravy aut dlužno předpokládati vždy jednu osobu vedoucí, a že jenom z této příčiny dlužno za to míti, že jde o osobní provozování takového podniku, ovšem předpokládajícího součinnost více pomocných sil. To však může se

vztahovati také na velké podniky, ba i na továrny, neboť každý podnik musí býti z pravidla ovládán jednou vedoucí silou. Bude tedy uvážiti po příslušném vyšetření, zdali odpůrce je skutečně drobným živnostníkem podle Šu 251 čís. 6 ex. ř. Bylo také tvrzeno, že povinný nemá koncesse ku živnostenskému provozu, že jí nemůže dosáhnouti, že se uchází o dispens a že podle Šu 14 c) čís. 4 živn. řádu před dosažením dispense není oprávněn živnost provozovati. Tyto okolnosti mohou však přicházeti v úvahu teprve v druhé řadě, v první řadě rozhoduje, zda povinný drobnou živnost skutečně vykonával. Také bylo tvrzeno, že předměť, o které jde, je množství takové, že pro výkon drobné živnosti jsou nadbytečné. To jest otázka, která teprve v druhé řadě bude přicházeti v úvahu a která ovšem rovněž nebyla vyšetřena.

Čís. 5208.

Veřejné dávky nelze z nejvyššího podání přikázati, nebyly-li k dražebnímu roku přihlášeny, třeba veřejný orgán nebyl o něm vyrozuměn.

(Rozh. ze dne 13. srpna 1925, R I 693/25.)

Soud první stolice nepřikázal okresní nemocenské pokladně zadrželé příspěvky z výtěžku za exekučně prodanou nemovitost. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podmínkou pro přikázání veřejných dávek z nejvyššího podání jest včasné jich ohlášení k dražebnímu roku ve smyslu Šu 172 poslední odstavce ex. ř. Předpis tento čelí k ochraně věřitelů knihovních, by při dražbě a podávání byli informováni, do jaké výše mají podávati, by nejvyšší podání jejich pohledávku krylo. Nerozhoduje, že bylo vyrozumění veřejného orgánu o dražebním roku opomenuto. Nižší soudy následkem toho, že nemocenské příspěvky nebyly k dražebnímu roku přihlášeny, právem je z nejvyššího podání nemocenské pokladně nepřikázaly. Při tom netřeba se pouštěti do rozboru otázky, zda dle Šu 210 ex. ř. přihláška zadrželých příspěvků nemocenské pokladně vykazuje náležitosti tam uvedené, by mohlo býti rozhodnuto, zda dlužné příspěvky požívají zástavního práva na vydražené nemovitosti a zda zadrželé příspěvky pouhou přihláškou bez jiného výkazu o zadrželosti jsou dostatečně prokázány ve smyslu Šu 210 ex. ř.

Čís. 5209.

Pojal-li soud do rozdělovací podstaty požární náhradu, kterou pojišťovna složila na soudě podle Šu 1425 obč. zák. a disponoval s ní v rozvrhovém usnesení způsobem, přičím se podmínkám, za kterých mělo býti vydání vkladu povoleno, přísluší pojišťovně právo dle Šu 9